

Tanácskoztak néphadseregünk vezetői

Kedden a Honvédelmi Minisztériumban tanácskoztak a Magyar Néphadsereg vezetői. Czinege Lajos hadseregtábornok, honvédelmi miniszter adott áttekintést az elmúlt esztendőben végrehajtott feladatok eredményeiről, tapasztalatairól, és összefoglalta azokat az alapvető teendőket, amelyeket 1979-ben kell ellátniuk a néphadsereg parancsnokainak és katonáinak.

A tanácskozáson részt vett és felszólalt Korom Mihály, az MSZMP Központi Bizottságának titkára. Jelen volt az értekezleten Rácz Sándor, a Központi Bizottság osztályvezetője. Ott volt J. A. Naumenko vezérezered, a Varsói Szerződés tagállamai egyesített fegyveres erői főparancsnokának magyarországi képviselője. (MTI)

Nyugdíjas-találkozó

A Szegedi Hangszergyárban már hagyomány, hogy karácsony előtt megrendezik a nyugdíjasok találkozóját. Így történt ez most is; a tegnapi összejövetelen a gyár által patronált Hétvezér utcai óvodások köszöntötték verssel és virággal a 40 nyugdíjast, a Tábor utcai zeneiskola tanárai házi hangversenyt rögtönöztek számukra. S hogy a nyugdíjas dolgozók se szakadjanak el munkahelyüktől, Kovács Attila igazgató tájékoztatta őket a gyár eredményeiről és gondjairól.

Vízügyi megbeszélés

A magyar vízügyi küldöttség kedden hazaérkezett Kijevből, ahol december 12-18. között tartották a magyar-szovjet határvízi megbeszélést. A magyar küldöttséget Breinich Miklós, az Országos Vízügyi Hivatal elnökhelyettese, a szovjet küldöttséget Konsztantyin Hilobcsenko ukrán meliorációs és vízgazdálkodási miniszterhelyettes vezette. A szakértői jelentések alapján megállapították, hogy a folyók határszakaszain az árvízvédelmi művek műszaki állapota kifogástalan. A Tiszának és mellékfolyóinak vízminősége változatlanul első osztályú, tiszta víz. (MTI)

Ülést tartott a KISZ városi bizottsága

Az ifjúsági ház tanácskoztérében tegnap, kedden délután kibővített ülést tartott a KISZ Szeged városi bizottsága, Novák Halász Anna első titkár elnöklétével. Az ülésen részt vett Bódi György, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára is.

A résztvevők megemlékeztek a magyar kommunista ifjúsági mozgalom születésének 60. évfordulójáról, majd Vastag Györgyi és Batki József városi titkárok előterjesztésében jelentést hallgattak meg a KISZ-taggyá ne-

velésről, a KISZ-tagságra való felkészítésről, a KISZ-építés helyzetéről és feladatairól. E két napirendi pont vitájában részt vettek a vállalatok, üzemek, középiskolák, szakmunkásképző intézetek és felsőoktatási intézmények KISZ-bizottsági titkárai, valamint a szakmunkásképző intézetek tanácsadó tanárai is.

A Szeged városi KISZ-bizottság tagjai ezután Novák Halász Anna előterjesztésében tájékoztatót hallgattak meg a KISZ városi kédermunkájának tapasztalatairól, majd beszámolót hallgattak meg az úttörővezetők januárban esedékes Szeged városi konferenciájának előkészületeiről.

Francois Villon megtérése

Izlés dolga, előfordult már velem, mint most a hétvégén, hogy Villont, a költőt, kíváncsi vagyok olvasatban, semmint garabonciás kölsővel, előszóban hallani, habár Villont is szeretem meg hasonlítani tisztelem a színház KISZ-esekének szándékát, játszani, produkálni a színlelőadások mellé valami mást. Villon ürügyén az elmúlt napokban két „zsibadt vágy” találok között és nyilatkozott meg: a stúdióelőadásait immár huzamosan nélkülöző színház és a műsorait egy ideje ugyancsak nélkülöző Szeged báré.

A szükség szerű és alkalomszerű rendezvény öröndetes tényei között elsősorban a szándék tehát az, aminek közelebből kijár az elismerő fejbőlöntés. Nagy Zoltán, Vajda Márta, Kovács János, Szabó István, Gyürkő István korfesző jelmezekben jó néhány Villon-verset idézett meg Hári Ferenc triójának zenekíséretével, s minthogy a derék Francois de Montconber idejének javát egy-egy homályos fényű lebujokban virrasztotta át, miként szalonképebb küllemével is hasonló rendeltetése a műsor

színhelyének, az úgynevezett couleur locale, meg a légkör, az atmoszféra nagyjából passzolt egymáshoz. Mégsem merném a máskülönböztetésnek mondható műsort úgy felfogni, hogy az bátorításnak hasson. Egészen egyszerűen azért, mert — az ilyen és hasonló irodalmi programok a stúdióelőadásokat aligha pótolhatják — színpaduk is sokfelé elképzelhető, legkevésbé azonban a Szeged bárban

— mely Szeged bár a maga egyedüliségével másfajta szórakoztatásra hivatott inkább, olyan szórakoztatásra, amit a maga színvonalával korábban bizonyítottan jól csinált, s ebben sajnos hosszú évek óta mind az idáig partnerek nélkül, nincs párja, holott elkelne belőle több is egy ekkora városban.

Vagyis. Údv a Villon-estnek, ráfért a házigazdára és a vendégzereplő kollektívára egyaránt. Mert azzal a megízlelendő tanulsággal szolgált, hogy színházépületeink mostoha évadján is érdemes kísérletezni a kilépéssel, lehet színházat vagy színház-szerűt exportálni művelődési intézményekbe, üzemi klubokba sokfelé — van rá igény, érdeklődés.

N. I.

Újabb magyar szakemberek készülnek Kubába

Újabb magyar szakemberek készülődnek Kubába: az újesztendő első heteiben utaznak a karib-tengeri szigetországba, hogy a számítástechnika, az automatizálás, a számítógépek felhasználásának hazai tapasztalatai alapján segítséget adjanak kubai kollégáknak komputerrendszerek kiépítéséhez, felhasználásuk módszereinek kialakításához. A tapasztalatok átadását az év szeptemberében aláírt két éves magyar-kubai tudományos együttműködési munkaterv teszi lehetővé.

Az 1979-80-ra szóló program természetesen ezen kívül számos más, közös kutatómunkára, együttes tudományos tevékenységre is módot nyújt. Eppen úgy, mint a két ország akadémiájának öt évről szóló tudományos együttműködési egyezménye. E dokumentumokban a tudományos élet vezetői megfogalmazták, milyen területeken segíthetik egymás munkáját. (MTI)

Szőnyi István akvarelljei

Kevés olyan festőt tart nyilván a magyar művésztörténet, akinek művét annyian látták és láthatják ma is, mint Szőnyi István kétféle alkotását Szegeden. Ehhez még azt a fáradságot sem kell venni, hogy elmenjünk a kiállítótermekbe, hiszen a két háború közötti interieur-művészet kimagasló helyi alkotásai, Szőnyi István nagyméretű, Tisza-parti életet felidőző pannói a szegedi Hági étteremben láthatók. A legendává színesedett emlékeket úgy tartja, hogy Szőnyi annak idején kosztért, kvártéjért festette be a Hági falait borító vásznakat. (Az alkotást nemrégiben újították fel hozzáértő restauráló kezük az étterem átalakításával egyidőben, de amit nyertünk a vámon, elvesztettük a révén — egy részlet áldozatul esett a korszerűsítésnek.)

Ma, szerdán este kiállítás nyílik a Bartók Béla Művelődési Központban Szőnyi István akvarelljeiből és gouache-iból. A tájképeket, interieur-öket, állatképeket bemutató tárlat kapukat nyit Szőnyi Istvánnak a nagybányaiakat a két világháború közötti új természetű törekvésekkel összekötő egyedi festészetéhez. A zebegényi Szőnyi István Emlékmúzeum anyagából rendezett bensőséges kiállítás vázlatzerűségében, feljegyzés-változatában, a kis remekművek sorával ablakot nyit a hatalmas életműre. Az alkotásokon legerőteljesebben a posztimpresszionista hatások fedezhetők fel, a fényárnyék játékok a képalkotás lényegét. Klasszikus veretű kompozíciók, a zebegényi táj, a Duna-kanyar változó világa, paraszti és vízi életképek, a homályból szép tónusokkal kibomló erőteljes aktok képviselik Szőnyi lírává oldódó piketúráját, a színek hangulataira épülő művészetét.

Az igazi Szőnyi-stílus a zebegényi Szőnyi stílus. Az a világ, melynek lényege a fényzuhatagos pompa, a Duna menti paraszti bukolikus nyugalmú élete, az elmesélhető történetek, a néhány szóval elmondható események megfestése — rendkívül gazdagsággal, érzékeny finomsággal.

Szőnyi a tarisznyák hamubasult pogácsaiban őrzött aktivizmus monumentális drámaisággal szelídítette lírai festőiséggé. Az életet akarta megfesteni, s az élet — írta egy helyütt — számára az egyszerű emberek élete, parasztiok mindennapjai, kompra váró vízi emberek csoportjai, este fáradtan csopihenők közössége. Az álla-

potyszerű léteit ábrázolta, kivül maradván azon a világon, amit festett (nem úgy, mint az alföldiek legjobbjai, akik azonosultak képeik modelljeivel). Szőnyi művésze a humánus költészet. Felhasználta az impresszionizmus eredményeit, továbbfejlesztette a nagybányai művészet tájsejtelését, finom festőiséggel, sajátos líraisággal a humanizmus képviselője volt már a két világháború között, az elembebonnás években. A sugárzó napfény, a lírai gyengédség alapállásáról képviselte a legemberibb érzéseket, így válhatott a költő Arany János és a muzsikuskodó Zoltán festőirokonává. A Bartók Béla Művelődési Központban rendezett, ma nyíló kiállítás gazdag élmények forrásvidéke lehet mindenki számára, olyan tárlat, mely egy léppéssel közelebb segít a nézőket a modern művészet megértéséhez.

T. L.

Vásárhely—Zenta Évtizedes kapcsolatok

Hódmezővásárhelyről a városban élő képzőművészek harminckilenc alkotását indították útnak a jugoszláviai Zentára. Fülöp Erzsébet és Hézős Ferenc huszonöt festménye mellett Samu Katalin tizennégy szobrárt küldték el a szomszédos országba. A hódmezővásárhelyi és a zentai művésztelepek között már évtizedes a kapcsolat, a kiállításcsere. Vásárhelyen jelenleg is megtekinthetik a múzeumban Aranka Moják és Petár Molák vajdasági művészek festményeit és kerámiáit az érdeklődők. A Vásárhelyről nemrégiben „elutazott” művészeti alkotásokból kiállítás nyílt Zentán. (MTI)

A Béres-féle cseppekről

Az Egészségügyi Tudományos Tanács tájékoztatója

Az elmúlt években a közvéleményt élénken foglalkoztatták a Béres-féle cseppek. Az Egészségügyi Tudományos Tanács december 11-i ülésén értékelte és összegezte a rendelkezésre álló adatokat.

Dr. Béres József mezőgazdasági mérnök, növénybiológus, kisvárdai lakos először 1965-ben kereste meg beadványával az Egészségügyi Tudományos Tanácsot. Elképzeléseivel az Egészségügyi Tudományos Tanács foglalkozott, de az általa beadott dokumentációt, szakmai elképzeléseket tudományosan meg alapotlanoknak minősítette. Ezt követően több alkalommal kerültek beadványai az említett tanács különböző szakértői és bizottságai elé, azonban dr. Béres József többszöri felhívás ellenére hosszú ideig nem adott kísérleti anyagot, hogy tudományosan megalapozott vizsgálatok történjenek a gyógyszerként ajánlott cseppeivel.

Ugyanakkor különböző daganatos megbetegedésekben szenvedő betegeknek adott az általa készített cseppek-ből. Előfordult, hogy a betegek ezért saját kárukra kivonták magukat az orvo-

si gyógykezelés alól, bízva a Béres-féle cseppekben. Ennek a veszélyre 1977-ben az Egészségügyi Minisztérium közleményben hívta fel a figyelmet.

Az ETT-nek rendelkezésére álló információk szerint a cseppek először 1976-ban kerültek tudományos meg alapotottsági farmakológiai és toxikológiai (mérgeztetés) vizsgálatra. Megállapítást nyert, hogy az állatkísérletekben a szer a daganatok növekedését egyáltalán nem befolyásolta, de ugyanakkor toxikológiai szempontból ártalmatlannak bizonyult.

1977-ben dr. Béres József lehetővé tette az általa készített cseppek klinikai kiértékelését is. Az Országos Onkológiai Intézetben, az egészségügyi világszervezet és a KGST daganatellenes szerekkel foglalkozó egyik koordinációs központjában, a nemzetközi előírásoknak megfelelően elvégzett klinikai farmakológiai vizsgálatok alapján most már megállapítható volt, hogy a Béres-féle cseppek daganatellenes hatást emberben sem fejtenek ki.

Ezenkívül lehetővé vált több olyan beteg sorsáról adatokat szerezni, akiket

korábban e szerrel állítólag eredményesen kezeltek. Szakembereink 17 ilyen beteg sorsát vizsgálták meg. Közülük 4 külföldi állampolgárról nem sikerült egyértelmű adatokat szerezni. 13 kezelt betegből 9 elhunyt és az életben maradt 4 közül két esetben bebizonyosodott, hogy nem volt daganatos betegsége. 2 pedig folyamatos orvosi gyógykezelés alatt állt.

Ezen adatok alapján sem volt megállapítható a szer daganatellenes hatása.

Figyelembe véve a Béres-féle cseppekkel korábban kialakult várakozásokat, az Egészségügyi Tudományos Tanács szükségesnek tartja felhívni a lakosság és a kezelőorvosok figyelmét arra, hogy a Béres-cseppeknek daganatellenes hatása nincs, és az orvostudomány által elfogadott daganatellenes gyógykezelések és gyógy-szerek alkalmazása a beteg gyógyítása érdekében nélkülözhetetlen.

Egyébként a „Béres-csepp” a Herbária Országos Gyógynövényforgalmi Közös Vállalat szaktüzleteiben 1978. novemberben forgalomba került, a használati utasítás szerint erősítőszerekként. (MTI)

A szerződés melegít?

Vannak dolgok, melyek — időjárástól függetlenül — mindig melegítenek. Szívet-leket melegítő tényezők ezek például a segítségnyújtás, ami nem is egyéneknek: intézményeknek, üzemeknek köszönhető. Köt például egy szociálista szerződést az Ady Endre középiskolai fiúkollektívum a DELEP-pel. A vállalat sportolási lehetőséget biztosít a srácoknak, felszerelést ad, felépíti a kollégium új épületét, sportpályát is akar készíteni hozzá, közel félmillióért. A kollégisták cserébe házakat takarítanak, „delepesként” sportolnak.

Ha ugyan meg nem fagnak időközben Az új kollégium épületének két kázanja közül az egyik ugyanis megmondta magát, egy ideje nem fűt. A hideg napokban a tanulóknak tizenhat, a hálóknak 18 fok körül volt a hőmérséklet, az irodában az adminisztrátorok hősugárzókkal segítettek magukon. Mi lesz, ha egy újabb meteorológiai periódusra a másik, egyébként szintén akadozó kázan is elirigveli

társától a munkaszünetet? Főlezer gyerek ma ad meleg — és főtt étel nélkül, hiszen a konyha is a kázanmasinától függ. Damoklész kardja, pontosabban Damoklész kázanja lebeg a kollégium fölött...

Az épület kivitelezője tehát a szerződés-partner, a DELEP volt. A tüzésnek rajta kívül van még pár gazdája, mint a Prométhéus, a FÜTŐBER, a DEGÁZ. A DELEP szerint a hőmérséklet növekedését csökkenését mutató Termoreg-automatika is rozszul van bekötve. (Mivel kivitelezőként ők már „vizsgáldták.”) Tehát még azt sem lehet tudni, mennyivel lesz hidegebb, ha úgy alakul. Csak érezni...

Akár a meleget. A szerződést kötő vállalat segítségének melegét. Ami akkor lenne igazán szép, ha fizikailag is némi meleget kreálna a partnernek, hiszen az már a beruházási vállalatnak is szólt az ügyben. Egyelőre semmi... Így kissé nehéz lehet érezni a szerződés melegét.

D. L.